

289**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 21 marca 2001 r.

w sprawie szkolenia i egzaminu dla ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego oraz zwolnienia od obowiązku wykonywania działalności agencyjnej przy pomocy osób fizycznych posiadających zezwolenie.

Na podstawie art. 37e ust. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) minimalny zakres szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie zezwolenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego, zakres obowiązujących tematów egzaminu i tryb jego składania,
- 2) warunki zwalniania niektórych osób wykonujących działalność agencyjną od obowiązku jej wykonywania przy pomocy osób fizycznych posiadających takie zezwolenie.

§ 2. Szkolenia, o których mowa w rozporządzeniu, zwane dalej „szkoleniami”, organizują zakłady ubezpieczeń posiadające zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce.

Rozdział 2**Minimalny zakres szkolenia osób ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego, zakres tematów egzaminacyjnych i tryb składania egzaminu**

§ 3. Szkolenie powinno obejmować:

- 1) zagadnienia z bloków tematycznych określonych w § 5,
- 2) podstawowe informacje o zakładach ubezpieczeń i rynku ubezpieczeniowym w Polsce,
- 3) zapoznanie z dokumentacją ubezpieczeniową, w szczególności z dokumentacją związaną z zawieraniem umów ubezpieczenia i likwidacją szkód,
- 4) informacje o taryfach składek stosowanych przez zakład ubezpieczeń przeprowadzający szkolenie oraz zasady obliczania składek ubezpieczeniowych,

- 5) zapoznanie z regulaminem oraz innymi aktami dotyczącymi wewnętrznej struktury zakładu ubezpieczeń przeprowadzającego szkolenie,
- 6) techniki akwizycji ubezpieczeniowej.

§ 4. 1. Szkolenie trwa co najmniej 150 godzin i kończy się egzaminem.

2. Czas szkolenia nie może przekroczyć 8 godzin dziennie.

§ 5. Ustala się następujący minimalny zakres tematów egzaminacyjnych, obejmujący siedem bloków tematycznych:

- 1) zagadnienia z zakresu prawa cywilnego:
 - a) zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych,
 - b) pojęcie osoby prawnej,
 - c) pojęcie czynności prawnej,
 - d) oświadczenie woli i wady oświadczenia woli,
 - e) przedstawicielstwo i pośrednictwo,
 - f) pojęcie umowy,
 - g) zasada swobody umów,
 - h) forma zawarcia umowy, pojęcie zobowiązania, pojęcie szkody,
 - i) funkcjonowanie wzorców umownych, ogólne warunki ubezpieczenia,
 - j) problematyka niedozwolonych postanowień umownych,
 - k) pojęcie konsumenta,
 - l) warunki zawierania umowy ubezpieczenia, możliwość wypowiedzenia i rozwiązania umowy ubezpieczenia oraz prawa i obowiązki z niej wynikające,
 - ł) zakres ochrony ubezpieczeniowej, jej ograniczenia i wyłączenia,
 - m) umowa agencyjna,
 - n) zasady odpowiedzialności agenta względem klienta i zakładu ubezpieczeń,
- 2) regulacje prawne dotyczące działalności ubezpieczeniowej:

- a) ustawa z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej,
 - b) przepisy w sprawie organów uprawnionych i organów zobowiązanych do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczeń obowiązkowych oraz trybu ustalania i egzekwowania opłaty za niewykonanie tego obowiązku,
 - c) regulacje prawne dotyczące ubezpieczeń obowiązkowych,
- 3) inne przepisy prawa:
- a) art. 60—65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Kodeks handlowy,
 - b) art. 204 i 205 oraz 372 i 373 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych,
 - c) art. 54 i 55 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 5, poz. 32, Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 189, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 111, poz. 723 i Nr 121, poz. 769 i 770, z 1999 r. Nr 40, poz. 399, Nr 60, poz. 636, Nr 77, poz. 874 i Nr 99, poz. 1151 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27),
 - d) art. 50 i 51 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791, z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496, Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 123, poz. 777, z 2000 r. Nr 26, poz. 306 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18),
 - e) ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i Nr 93, poz. 1027),
 - f) art. 3—5, 7, 9—11, 29—31, 33, 55, 62, 64, 70, 71 i 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 42),
 - g) art. 1—7, 18, 24, 25, 35, 36, 38—42, 47, 62—73 i 80—87 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601),
 - h) art. 1—8, 29 i 38 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268),
 - i) ustawa z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118),
 - j) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216),
 - k) ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 932, z 1998 r. Nr 98, poz. 610 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270),
- 4) szczegółowe zasady zawierania umów ubezpieczenia, podstawowe zasady likwidacji szkód oraz zasady obliczania składki ubezpieczeniowej w ubezpieczeniach, których akwizycja powierzana jest agentom ubezpieczeniowym,
- 5) rozliczenia ilościowo-wartościowe z tytułu sprzedaży polis i inkasa składek ubezpieczeniowych,
- 6) ogólne i szczególne warunki ubezpieczeń zakładu ubezpieczeń przeprowadzającego szkolenie,
- 7) etyka zawodowa agenta ubezpieczeniowego:
- a) przestrzeganie reguł prawnych,
 - b) tajemnica zawodowa,
 - c) konflikt interesów,
 - d) kontakty z klientem,
 - e) minimalny zakres informacji udzielanych ubezpieczającym.
- § 6. Po zakończeniu szkolenia zakład ubezpieczeń niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni, wydaje uczestnikowi zaświadczenie o odbyciu szkolenia.
- § 7. 1. Egzamin powinien się odbyć nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia szkolenia.
2. Termin egzaminu ustala zakład ubezpieczeń.
3. Zakład ubezpieczeń powiadamia o terminie egzaminu zainteresowane osoby przed zakończeniem szkolenia.
4. Egzamin odbywa się przed komisją egzaminacyjną składającą się co najmniej z trzech osób, powołanych przez zarząd zakładu ubezpieczeń organizujący szkolenie.
5. Jeżeli kilka zakładów ubezpieczeń organizuje wspólne szkolenie, powołują one wspólną komisję eg-

zaminacyjną, składającą się z przedstawicieli wybranych przez ich zarządy.

§ 8. 1. Egzamin składa się w formie pisemnego testu.

2. Test przygotowuje komisja egzaminacyjna.

3. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przeprowadzonego egzaminu.

4. Test składa się ze 100 pytań, przy czym każdy z wymienionych w § 5 bloków tematycznych obejmuje co najmniej 14 pytań.

5. Warunkiem zdania egzaminu jest osiągnięcie co najmniej 66% możliwych do zdobycia punktów.

§ 9. 1. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni, wystawia zaświadczenie o zdaniu egzaminu i przekazuje je osobie, która zdała egzamin.

2. Osoba, która nie uzyskała podczas egzaminu wymaganej liczby punktów, może ponownie przystąpić do egzaminu bez konieczności brania udziału w szkoleniu.

3. Egzamin poprawkowy powinien się odbyć nie później niż w terminie 30 dni od dnia egzaminu, z którego osoba zainteresowana nie uzyskała wymaganej ilości punktów. W przeciwnym wypadku osoba ta obowiązana jest do ponownego odbycia szkolenia.

§ 10. 1. W uzasadnionych przypadkach losowych można przystąpić do egzaminu po upływie terminów określonych w § 7 ust. 1 oraz w § 9 ust. 3, jednak nie później niż w ciągu 14 dni od dnia ustania przyczyny, o czym każdorazowo rozstrzyga komisja egzaminacyjna.

2. O sytuacji, o której mowa w ust. 1, oraz o fakcie przystąpienia do egzaminu w trybie § 9 ust. 2 komisja egzaminacyjna obowiązana jest zamieścić adnotację na zaświadczeniu o zdany egzaminie.

§ 11. 1. Uczestnikowi przysługuje prawo odwołania do komisji egzaminacyjnej od wyniku egzaminu w terminie 14 dni od dnia powiadomienia o wyniku.

2. Komisja egzaminacyjna rozpatruje odwołanie niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni, i w formie pisemnej powiadamia zainteresowanego o wyniku odwołania.

§ 12. 1. Zakład ubezpieczeń, nie później niż na 14 dni przed wyznaczonym terminem szkolenia i egzaminu, powiadamia Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń o terminie przeprowadzenia szkolenia i egzaminu oraz składzie komisji egzaminacyjnej.

2. W szkoleniu i w egzaminie mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, upoważnieni pracownicy Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń.

Rozdział 3

Warunki zwalniania od obowiązku wykonywania działalności agencyjnej przy pomocy osób fizycznych posiadających zezwolenie Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego

§ 13. Warunkiem zwolnienia niektórych osób wykonujących działalność agencyjną od obowiązku jej wykonywania przy pomocy osób fizycznych posiadających zezwolenie Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego jest łączne spełnienie następujących warunków:

- 1) wykonywanie tej działalności jako uzupełniającej, związanej z podstawowym zakresem działalności gospodarczej osoby wykonującej działalność agencyjną,
- 2) wykonywanie tej działalności na podstawie upoważnienia udzielonego przez zakład ubezpieczeń, które nie może przewidywać upoważnienia do udzielania dalszych upoważnień,
- 3) wykonywanie tej działalności wyłącznie przy pomocy osób fizycznych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

§ 14. Osoba fizyczna, o której mowa w § 13 pkt 3, obowiązana jest odbyć w zakładzie ubezpieczeń szkolenie.

§ 15. Szkolenie, o którym mowa w § 14, powinno obejmować w szczególności:

- 1) niezbędne zagadnienia z zakresu prawa cywilnego:
 - a) pojęcie umowy,
 - b) pojęcie zobowiązania,
 - c) sposób zawarcia umowy ubezpieczenia, możliwość jej wypowiedzenia i rozwiązania oraz prawa i obowiązki z niej wynikające,
 - d) zakres ochrony ubezpieczeniowej, jej ograniczenia i wyłączenia,
- 2) ogólne warunki umów ubezpieczenia, przy których zawieraniu osoba szkolona będzie pośredniczyć.

§ 16. Zwolnienie, o którym mowa w § 13, nie może dotyczyć osób prowadzących działalność agencyjną na rzecz zakładów ubezpieczeń posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń na życie.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 17. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie określenia minimalnego zakresu szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie zezwolenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego oraz zakresu obowiązujących tema-

tów egzaminu i trybu jego składania (Monitor Polski Nr 60, poz. 674),

- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 listopada 1995 r. w sprawie określenia warunków zwalniania niektórych osób wykonujących działalność agencji od obowiązku jej wykonywania przy pomocy osób fizycznych posiadających zezwolenie Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wyko-

nywanie czynności agenta ubezpieczeniowego (Monitor Polski Nr 59, poz. 661).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 marca 2001 r.

Minister Finansów: *J. Bauc*

290

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

z dnia 12 marca 2001 r.

w sprawie określenia podstawowych warunków niezbędnych do realizacji przez szkoły artystyczne zadań statutowych i programów oraz realizacji przez nauczycieli tych szkół zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 22, poz. 291 i Nr 122, poz. 1323) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Szkoły artystyczne dla realizacji zadań statutowych powinny posiadać odpowiednie pomieszczenia niezbędne do realizacji funkcji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

2. Obiekty szkolne powinny spełniać warunki techniczne i lokalizacyjne, określone odrębnymi przepisami, wymagane dla budynków przeznaczonych na pobyt ludzi.

3. Pomieszczenia do zajęć edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych powinny spełniać normy techniczne zapewniające bezpieczne odbywanie zajęć.

§ 2. 1. Szkoły artystyczne powinny być wyposażone w środki dydaktyczne umożliwiające realizację zadań statutowych szkoły zgodnie ze szkolnym zestawem programów nauczania.

2. Dyrektor szkoły ustala w porozumieniu z organem prowadzącym, po zasięgnięciu opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny, wyposażenie szkoły w środki dydaktyczne, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Nauczycielowi przysługuje nieodpłatnie wyposażenie w:

- 1) programy nauczania, podręczniki i czasopisma metodyczne związane z przedmiotem nauczania, stanowiące własność szkoły i zewidencjonowane w bibliotece szkolnej,
- 2) zestaw niezbędnych do wykonywania czynności wchodzących w zakres obowiązków nauczyciela przyborów i materiałów, stosownie do specyfiki danej szkoły; szczegółowy wykaz przyborów i materiałów ustala dyrektor szkoły.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

K. M. Ujazdowski

291

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 2001 r.

w sprawie przeznaczenia środków Funduszu Pracy na sfinansowanie rozpoczętych inwestycji realizowanych na potrzeby powiatowych urzędów pracy.

Na podstawie art. 57 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z Funduszu Pracy przeznacza się w 2001 r. kwotę 45 000 000 zł na sfinansowanie wydatków na dokończenie inwestycji realizowanych na potrzeby powiatowych urzędów pracy, rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 2000 r.

2. Wykaz inwestycji, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Z Funduszu Pracy mogą być sfinansowane faktycznie poniesione wydatki na realizację inwestycji, o których mowa w § 1, obejmujące wydatki związane z przygotowaniem i zagospodarowaniem terenu, robót budowlanych, obsługi i potrzeb budowy oraz montażu urządzeń trwale umiejscowionych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.